

for sig eller samlet til Raadighed for Sundhedsministeriet, Indenrigsministeriet og Justitsministeriet og tillige Udenrigsministeriet, naar det gælder Sager af sundhedsmæssig Art. Der er, siden Sundhedsstyrelsen blev oprettet, fremkommet en stor Række vigtige Love, som bygger paa en Sundhedsstyrelse af den nuværende Sammensætning og Sagkundskab. Jeg skal saaledes nævne Loven om Arbejde i Fabrikker af 1913, Embedslægeloven, Loven om kommunal Sygepleje, Tandlægeloven, Tuberkulose-loven, Jordemoderloven og Loven om Overbestyrelsen af Statens Sindssygehospitaller. I alle disse Love er der regnet med, at man i Sundhedsstyrelsen har sagkyndige Konsulenter paa forskellige Omraader, og naar Sundhedsstyrelsen overhovedet paa saa udmærket Maade har kunnet deltage i Administrationen af alle disse vigtige Love, skyldes det disse Konsulenter. Der er Konsulenter i epidemiske Sygdomme, Børnehygien, Tuberkulosesygdomme, Sindssygdomme, Giftspørgsmaal og flere andre. Nu foreslog Administrationskommissionen, at 7 af disse 9 Konsulenter skulde stryges — med et Pennestrøg, tør jeg næsten sige. Enhver vil kunne forstaa, at Sundhedsstyrelsens Sagkundskab og Virksomhed i høj Grad vilde lammes herved, og at man paa vigtige Omraader vilde unddrage Staten den nødvendige Sagkundskab. Og alt dette skulde man gøre for at opnaa en Besparelse paa siger og skriver 17 000 Kr.! Denne Besparelse kan overhovedet ikke opnaas, uden at Loven om Sundhedsstyrelsen ændres, og en hel Række vigtige Love, der slutter sig til denne, maatte ligeledes ændres. Jeg tvivler unægtelig om, at dette høje Ting for at opnaa en saadan Besparelse vilde gaa med til at ændre disse vigtige Love.

I de ca. 18 Aar, Sundhedsstyrelsen har virket, har de sanitære Forhold her i Landet været i en støt og rolig Udvikling. Vi ser, at Antallet af epidemiske Sygdomme er gaaet betydeligt ned; f. Eks. for en Sygdom som Tyfus er Antallet af Dødsfald gaaet ned til mindre end Halvdelen, Dødsfaldene af Lungetuberkulose er gaaet ned til under Halvdelen, Børnedødeligheden i København er ligeledes halveret o. s. v. Jeg tvivler derfor om, at dette høje Ting virkelig vil stille Krav om en saa gennemgribende Ændring af Sundhedsstyrelsen; jeg tror ogsaa, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou vil give mig Ret i, at det vilde være noget betænkeligt at gaa med til den Ændring. Administrationskommissionen har ønsket; og saafremt der ikke stilles et ganske bestemt Krav fra dette høje Ting, vil der ikke fremkomme Forslag

om Ændring af Sundhedsstyrelsens Sammensætning eller dens Budget.

Var det ærede Medlem nu efter min Mening noget streng i sin Omtale af Sundhedsstyrelsen, saa var det ærede Medlem meget strengere i sin Omtale af Sundhedsministeriet, som han helt vilde have afskaffet. Det ærede Medlem indvendte mod dette Ministerium, at der kom saa mange Mennesker „løbende“ — det var Udtrykket —, der kom Jordemødre, og der kom Husmødre, der kom Sygeplejersker, der kom Læger, og der kom Kvaksalvere, som alle søgte Raad og Daad. Men jeg synes, at dette Argument for Afskaffelsen snarere tjener til at bekræfte, at der var god Mening i at oprette et Sundhedsministerium. Det ærede Medlem ønskede at vide, hvorledes jeg stillede mig til alle disse Mennesker, som kom „løbende“, for at bruge det ærede Medlems Udtryk, og specielt ønskede det ærede Medlem at vide, hvorledes jeg stiller mig til Spørgsmaalet om Sygeplejerskers Autorisation og Spørgsmaalet om Kvaksalvere.

Til Spørgsmaalet om Sygeplejerskers Autorisation skal jeg sige, at saa vidt jeg ved, har Forslag herom 3 Gange været forelagt i Rigsdagen, og alle 3 Gange er det, om jeg saa maa sige, druknet i et Udvalg. Dette tyder ikke paa nogen særlig Begejstring fra Rigsdagens Side for dette Spørgsmaal. For mit eget Vedkommende maa jeg mene, at de danske Sygeplejersker ad Frivillighedens Vej har naaet en saa høj Standard og et saa godt Omdømme ude i Befolkningen; at jeg ikke rigtigt kan se, hvad det skulde tjene til at give dem en speciel Statsautorisation. Men skulde det ærede Medlem mene, at det er af afgørende Vigtighed, har det ærede Medlem jo den Ret, som alle Tingets ærede Medlemmer har: at stille Forslag derom, og jeg skal ikke stille mig bestemt derimod, skønt jeg ganske vist mener, det er ret overflødigt, men paa den anden Side dog mener, at det heller ikke kan gøre stor Skade.

Hvad Spørgsmaalet om Kvaksalvere angaar, ved jeg ikke, om det ærede Medlem mente, at ogsaa Kvaksalvere skulde have Statsautorisation. Jeg forstod ikke rigtig det ærede Medlems Forespørgsel. Men maaske kan vi, da denne Sag jo ikke direkte vedrører Finansloven, tale nærmere om den ved en anden Lejlighed.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou kom yderligere med to Spørgsmaal til mig. Det ene vedrørte Invalididentynderne og gik ud paa, om der vilde blive givet nogle af disse fri Proces, hvis de ønskede at lade